

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ე

ქ	ყ	ე	ე	ჲ	
ახალაფელა	წყაყრა	ოხანაეროვე მგორელი	სეგოანათის ტრისპროვო	რეკელი მარტვილა	
ბაზილიკონი მონასტრის V-XVIII საუკუნეები					
ქ	ქ	ქ	ქ	ქ	ქ
ქ	ყ	ყ			
ქ	ქ	ქ	ქ	ქ	ქ
საბაგოთი მონასტრი (X-XIII სს. ხარაჭოვანი)					
ქ	ქ	ქ	ქ	ქ	ქ

ქართულში ურთიერთპერპენდიკულარული ხაზების კომბინაციაა, რომელიც კვადრატის ნახევარს იკავებს. ე ნუსხურში კუთხოვანი ფორმისაა და მარჯვნივ გადახრილი. მხედრულში იგი ქვედა სამ ხაზში იწერება.

ქართული ანბანის მეხუთე ასო. მისი სახელია „ენი“; გრაფიკული სიმბოლო წინა რიგის სამ. ანულობის არალაბიალიზებული ხმოვანი ბგერისა. ასომთავრულში იწერებოდა, ნუსხურში - . ძვ.

ქართ. სათვალავში აღნიშნავს ხუთს (5). მხედრული დამწერლობის ოთხხაზოვან სისტემაში მისი მოხაზულობა ქვედა სამ ხაზში თავსდება. ე-ის გრაფ. განვითარება წარმოდგენილია V-XVII სს. ეპიგრაფიკული ძეგლების, ხელნაწერებისა და ისტ. საბუთების მიხედვით.

